ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

COM(93) 202 τελικό
Βρυξέλλες, 9 Ιουνίου 1993

Πρόταση
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΟΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Σκοπός της παρούσης προτάσεως είναι η κωδικοποίηση των υφισταμένων κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 594/91 και (ΕΟΚ) αριθ. 3952/92 και η εφαρμογή στην Κοινότητα των ελέγχων που επιβάλλει η τροποποίηση του Πρωτοκόλλου της Κοπεγχάγης. Η πρόταση συμπληρώνει συγχρόνως την υπάρχουσα κοινοτική νομοθεσία καθιστώντας σε ορισμένες περιπτώσεις υποχρεωτική την ανάκτηση χρησιμοποιημένων ουσιών που καταστρέφουν το όζον, όπως προβλέπεται σε απόφαση των συμβαλλομένων.

2. Ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 594/91 της 4ης Μαρτίου 1991 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν την στιβάδα του όζοντος[1] όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3952/92[2] προβλέπει ποσοτικούς περιορισμούς στην παραγωγή και την κατανάλωση των χλωροφθορανθράκων 11, 12, 113, 114 και 115, των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, αλονών, του τετραχλωράνθρακα και του 1,1,1-τριχλωροαιθανίου. Ο κανονισμός βασίζεται στο Πρωτόκολλο του Μοντρεάλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, όπως αναπροσαρμόσθηκε και τροποποιήθηκε στο Λονδίνο το 1990, στο οποίο μετέχουν τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και όπως τροποποιήθηκε στην Κοπεγχάγη το 1992.

3. Η Επιστημονική Επιτροπή Αξιολογήσεως του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP) διαπίστωσε ότι η τρύπα της στιβάδας του όζοντος στην Ανταρκτική ήταν το 1991 τόσο βαθειά και εκτεταμένη όσο οι τρύπες που παρατηρήθηκαν το 1987, το 1989 και το 1990. Για πρώτη φορά, οι παρατηρήσεις στην Ανταρκτική επιβεβαίωσαν ότι η απώλεια όζοντος συνοδεύεται από αύξηση της υπεριώδους ακτινοβολίας στο επίπεδο του εδάφους. Επίσης διαπιστώθηκε ότι η στρατοσφαιρική στιβάδα του όζοντος καταστρέφεται ταχύτερα απ'ό,τι αναμενόταν και ήδη παρατηρούνται απώλειες όζοντος πάνω από πυκνοκατοικημένες περιοχές της Ευρώπης και της Βορείου Αμερικής. Από τα αποτελέσματα του δορυφορικού φασματομέτρου TOMS κατά την περίοδο Δεκεμβρίου-Μαρτίου είναι 5,5% ανά δεκαετία (από 2-8%) κατά την περίοδο 1979 ως 1991 σε βόρειο γεωγραφικό πλάτος 45°. Η συγκέντρωση χλωρίου στη στρατόσφαιρα αναμένεται να αυξηθεί από το σημερινό επίπεδο 3.3 ppbv (μέρη ανά δισεκατομμύριο κατ'όγκο) σε 4.1 ppbv το έτος 2000. Αυτή η αύξηση της συγκεντρώσεως χλωρίου προέρχεται από εκπομπές, οι οποίες έγιναν πριν από την ανακάλυψη της τρύπας του όζοντος υπεράνω της Ανταρκτικής και θα εξακολουθήσει ακόμα και αν όλοι οι συμβαλλόμενοι εφαρμόσουν το πρωτόκολλο όπως τροποποιήθηκε το 1990. Για να παύσει η αύξηση και να αρχίσει η μείωση της συγκεντρώσεως του χλωρίου και για να μειωθούν οι επιπτώσεις που συνεπάγεται, ζητήθηκε η θέσπιση αυστηρότερων και συνολικότερων ελέγχων που θα ήταν δυνατόν να εφαρμοσθούν συντόμως.

4. Λαμβάνοντας υπόψη τα επιστημονικά δεδομένα, οι συμβαλλόμενοι στο πρωτόκολλο αποφάσισαν το 1992 στην Κοπεγχάγη, μεταξύ άλλων, να εντείνουν τα υφιστάμενα μέτρα ελέγχου των χλωροφθορανθράκων, των αλονών του τετραχλωράνθρακα και του 1,1,1-τριχλωροαιθανίου και να επεκτείνουν τους ελέγχους στο μεθυλοβρωμίδιο, τους υδροβρωμοφθοράνθρακες και τους υδροχλωροφθοράνθρακες. Όλες αυτές οι ουσίες θα απαγορευθούν σε παγκόσμιο επίπεδο από 1ης Ιανουαρίου 1996, εκτός από τους υδροχλωροφθοράνθρακες, οι οποίοι χρειάζονται προσωρινά για να αντικαταστήσουν ουσίες με υψηλότερο δυναμικό καταστροφής του όζοντος, και του μεθυλοβρωμιδίου, για το οποίο διενεργούνται έρευνες.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 67, 14.03.91, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 405, 31.12.92.

5. Η επικύρωση της τροποποίησης του πρωτοκόλλου στην Κοπεγχάγη και η εφαρμογή της στην Κοινότητα είναι πλήρως εναρμονισμένες με το Πέμπτο Πρόγραμμα Δράσεως, το οποίο υπογραμμίζει την ανάγκη να επιταχυνθεί η σταδιακή κατάργηση των ουσιών που καταστρέφουν το όζον ακόμη περισσότερο απ'ό,τι έχει συμφωνηθεί σε διεθνές επίπεδο(3). Όσον αφορά τη σταδιακή κατάργηση των χλωροφθορανθράκων, των αλονών, του τετραχλωράνθρακα και του 1,1,1-τριχλωροαιθανίου, η εφαρμογή στην Κοινότητα των προσαρμογών της Κοπεγχάγης εξασφαλίζεται μέσω του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3952/92, ο οποίος προβλέπει τη σταδιακή κατάργηση των χλωροφθορανθράκων και του τετραχλωράνθρακα ένα χρόνο ενωρίτερα απ'ό,τι προβλεπόταν από το πρωτόκολλο. Όσον αφορά τον έλεγχο του μεθυλοβρωμιδίου, των υδροβρωμοφθορανθράκων και των υδροχλωροφθορανθράκων, απαιτείται νέα πρόταση της Επιτροπής για την έκδοση κανονισμού, όπου θα θίγεται και το θέμα της ανακτήσεως των χρησιμοποιημένων ουσιών προκειμένου να ανακυκλωθούν ή να καταστραφούν κατά τρόπο ασφαλή.

6. Το δυναμικό καταστροφής του όζοντος (ΔΚΟ, ODP) σε στάσιμες συνθήκες των ελεγχόμενων ουσιών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ είναι υψηλό, παρόλο που κυμαίνεται μεταξύ ομάδων ελέγχου καθώς και στο εσωτερικό τους. Οι διακυμάνσεις έχουν, π.χ., ως εξής: CFC (0,6 - 1,0)· αλόνες (3,0 - 10,0)· τετραχλωράνθρακας (1,1)· 1,1,1 - τριχλωροαιθάνιο (0,1)· μεθυλοβρωμίδιο (0,7)· HBFC (0,1 - 14,0)· και HCFC (0,005 - 0,52).

7. Οι περιβαλλοντικοί λόγοι για τη λήψη αυστηρότερων μέτρων απ'ό,τι προβλέπεται από την τροποποίηση της Κοπεγχάγης και για την εφαρμογή αυστηρότερων ελέγχων στην Κοινότητα ώστε να μειωθούν οι επιπτώσεις της συγκεντρώσεως αιχμής του χλωρίου είναι επιτακτικοί. Ώσπου να διερευνηθούν και κατανοηθούν οι επιπτώσεις αυτών των χωρίς προηγούμενο συγκεντρώσεων χλωρίου, θα είναι πολύ αργά για τη λήψη νομοθετικών μέτρων για τον περιορισμό των ζημιών που θα προκαλέσουν. Εκτός αυτού, ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα χλωρίου θα εξακολουθήσουν να υφίστανται επί τουλάχιστον μία δεκαετία πριν αρχίσει να γίνεται η μείωση αισθητή. Ως εκ τούτου, η Κοινότητα θα πρέπει να αντιμετωπίσει μία περίοδο αβεβαιότητας τουλάχιστον 20 ετών.

8. Ο παγκόσμιος μετεωρολογικός οργανισμός δημοσίευσε πρόσφατα (δελτίο τύπου αριθ. 507) δεδομένα που διαθέτει από το πλανητικό σύστημα παρακολούθησης του όζοντος, σύμφωνα με τα οποία κατά το πρώτο ήμισυ του Μαρτίου 1993 οι συνολικές τιμές για το όζον βρίσκονται 20-25% χαμηλότερα από τις μέσες μακροπρόθεσμες τιμές για περιοχή που εκτείνεται από την Σκανδιναβία και την Κεντρική Ευρώπη έως την Ασιατική ακτή του Ειρηνικού. Κατά τη διάρκεια δεκατετραετούς περιόδου, από το 1979 έως το 1993, σημειώθηκε σταθερή πτώση της ποσότητας του συνολικού όζοντος που καταγράφηκε κάθε χειμώνα μεταξύ του 45° και του 65° παραλλήλου. Το χειμώνα του 1992/93 η μέση μείωση ήταν μεγαλύτερη του 14%. Η εν λόγω συνεχής και αυξανόμενη εξασθένιση του όζοντος προέρχεται δυστυχώς από την αρχική μας παράλειψη να αναλάβουμε ταχεία δράση για τον έλεγχο των CFC και των αλονών. Μελλοντικοί περιορισμοί των HBFC, HCFC και του μεθυλοβρωμιδίου, όσο αυστηροί και να είναι, δεν πρόκειται να περιστείλουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που θα έχουν τα άνευ προηγουμένου ατμοσφαιρικά επίπεδα του χλωρίου κατά το έτος 2000. Οι περιορισμοί στην παρούσα πρόταση πρόκειται, ωστόσο, να διασφαλίσουν την ταχύτερη δυνατή αναγέννηση της στιβάδας του όζοντος.

---

(3) COM(92) 23 τελικό Τόμος II 27.3.92 σ. 41, 42, 81 και 84

9. Οι εκπομπές χλωρίου και βρωμίου από τα HCFC και το μεθυλοβρωμίδιο, εάν δεν ελεγχθούν σύντομα, θα συμβάλουν σημαντικά στην καταστροφή του όζοντος κατά την επόμενη εικοσαετία. Για παράδειγμα, η χρονική εξάρτηση του ΔΚΟ του HCFC 22 σε μία πενταετή περίοδο είναι περίπου 3.5 φορές μεγαλύτερη από την τιμή που αντιστοιχεί στη στάσιμη κατάσταση. Παρομοίως, το μεθυλοβρωμίδιο έχει υψηλότερο χρονικά εξαρτώμενο ΔΚΟ (15.3) από κάθε άλλη ελεγχόμενη ουσία. Με βάση τις πληροφορίες αυτές, η Επιστημονική Επιτροπή Αξιολογήσεως του UNEP εκτιμά ότι μείωση των εκπομπών μεθυλοβρωμιδίου κατά 10% θα έχει ως αποτέλεσμα μείωση του στρατοσφαιρικού βρωμίου ισοδύναμη με συντόμευση του χρόνου που προβλέπεται για τη σταδιακή κατάργηση των CFC κατά 3 έτη. Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι υπάρχει συνέργεια μεταξύ του βρωμίου και του χλωρίου στην καταστροφή του όζοντος και ότι όσο αυξάνει η συγκέντρωση χλωρίου τόσο αυξάνει το δυναμικό καταστροφής του όζοντος του βρωμίου.

10. Τέλος, η Κοινότητα θα πρέπει να τηρήσει προοδευτική στάση στην εφαρμογή των συμφωνιών της Κοπεγχάγης, δεδομένου ότι ο ήπιος έλεγχος των HCFC και του μεθυλοβρωμιδίου θα αυξήσει το χρόνο που απαιτείται για την αποκατάσταση σε "κανονικά" επίπεδα της στιβάδας του όζοντος, και συνεπώς θα αυξήσει την αβεβαιότητα όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την καταστροφή του όζοντος. Επίσης ο ήπιος έλεγχος των HCFC και του μεθυλοβρωμιδίου θα μειώσει σημαντικά τα οφέλη από την επιτάχυνση της μειώσεως και τη συντόμευση των χρονοδιαγραμμάτων για τη σταδιακή κατάργηση των CFC, των αλονών, του τετραχλωράνθρακα και του 1,1,1-τριχλωροαιθανίου.

11. Σε γενικές γραμμές τόσο στην Κοινότητα όσο και διεθνώς, η εμπειρία των τελευταίων πέντε ετών έδειξε ότι η σταδιακή κατάργηση των ουσιών που καταστρέφουν το όζον εξελίσσεται ταχέως και ότι το οικονομικό κόστος είναι κατά πολύ χαμηλότερο απ'ό,τι αναμενόταν. Αντίθετα από τις προβλέψεις, η ποιότητα των αγαθών και των υπηρεσιών διατηρήθηκε, χωρίς να παρατηρηθεί αύξηση των τιμών και, σε πολλές περιπτώσεις, η εξεύρεση υποκαταστάτων των ουσιών που καταστρέφουν το όζον είχε σχετικά μικρό κόστος και μερικές φορές ήταν ακόμη και επικερδής. Οποιεσδήποτε μεταβολές του νομοθετικού πλαισίου θα έχουν επιπτώσεις στο κόστος που συνεπάγεται η σταδιακή κατάργηση. Ωστόσο, η μέτρηση τόσο του κόστους όσο και των ωφελειών είναι δύσκολη και ενέχει σημαντική αβεβαιότητα, αλλά είναι προφανές, ότι τα οφέλη από μία νομοθετική ρύθμιση θα είναι κατά πολύ μεγαλύτερα απ'ό,τι το κόστος, ακόμη και αν η ποσοτική εκτίμηση δεν είναι ακριβής.

12. Από το γεγονός ότι τα επιστημονικά δεδομένα συνεχίζουν να δείχνουν ότι η καταστροφή της στιβάδας του όζοντος του πλανήτη επιταχύνεται και επεκτείνεται, προκύπτει ότι και τα οφέλη από την αποφυγή των περιβαλλοντικών ζημιών θα είναι επίσης μεγαλύτερα. Ταυτόχρονα, το οικονομικό κόστος από τη σταδιακή κατάργηση των ουσιών που καταστρέφουν το όζον δεν παρουσιάζει ανάλογη αύξηση με τα οφέλη που θα προέκυπταν από την άμεση νομοθετική ρύθμιση, μολονότι, το κόστος θα ήταν δυνατόν να αυξηθεί σημαντικά εάν ο χρόνος για την εξεύρεση υποκαταστάτων και νέων τεχνολογιών ήταν ανεπαρκής. Είναι επίσης αλήθεια ότι η καθυστέρηση της εφαρμογής της τροποποιήσεως της Κοπεγχάγης του 1992 και η μείωση των ωφελειών που συνεπάγεται η καθυστέρηση αυτή θα υπερέβαιναν τη μείωση του κόστους που θα προέκυπτε από την προσπάθεια να λαμβάνονται οι αποφάσεις με βάση ακριβέστερα ποσοτικά δεδομένα ή το λόγο κόστους - αποδοτικότητας.

13. Τα περιβαλλοντικά οφέλη που θα προέκυπταν από διατάξεις αυστηρότερες από αυτές που περιλαμβάνονται στην τροποποίηση της Κοπεγχάγης είναι δύσκολο να προσδιοριστούν λεπτομερώς ποσοτικά. Ωστόσο έχει εκτιμηθεί ότι μείωση του όζοντος κατά 10% θα έχει ως αποτέλεσμα 1.6 ως 1.8 εκατομμύρια πρόσθετα περιστατικά καταρράκτη των οφθαλμών στον παγκόσμιο ανθρώπινο πληθυσμό και 0.3 εκατομμύρια πρόσθετα περιστατικά καρκίνου του δέρματος εκτός των μελανομάτων (UNEP Environmental Effects Panel Report, 1991). Επίσης, η υπεριώδεις ακτινοβολία UV-B θα έχει καταστροφικές επιπτώσεις στην παραγωγή και την ποιότητα των τροφίμων, στη δασοκομία και στα φυσικά οικοσυστήματα.

14. Η κατανάλωση των HCFC εντός της Κοινότητας θα αυξηθεί σημαντικά εκτός εάν εφαρμοσθεί ένα σύστημα ελέγχου γι'αυτές τις χημικές ουσίες. Κατά το 1989 η ευρωπαϊκή βιομηχανία κατανάλωσε 1.869 σταθμισμένους τόνους ODP σε HCFC. Έπειτα από τρία έτη, το 1992, η εν λόγω κατανάλωση είχε αυξηθεί σε 3.336 σταθμισμένους τόνους ODP, σημειώνοντας αύξηση 78%. Συγκριτικά, κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, η κατανάλωση των CFC σημείωσε κάμψη 42%, από 222.566 σε 129.479 σταθμισμένους τόνους ODP. Ως εκ τούτου, η απλή εφαρμογή μέτρων ελέγχου συνεπάγεται οφέλη για την κοινωνία και το περιβάλλον. Η ανάγκη ελέγχου των HCFC προβλεπόταν στο ψήφισμα του Λονδίνου το 1990 σχετικά με τις μεταβατικές ουσίες και την συντόμευση των χρονοδιαγραμμάτων για τη σταδιακή κατάργηση των CFC, των αλονών, του τετραχλωράνθρακα και του 1,1,1-τριχλωροαιθανίου σε προηγούμενους κανονισμούς (594/91/ΕΟΚ και 3952/92/ΕΟΚ) έγινε αποδεκτή υπό τον όρο ότι η βιομηχανία θα ήταν σε θέση να χρησιμοποιήσει τα HCFC που υπόκεινται σε περιορισμούς. Συνεπώς, η παρούσα πρόταση αφορά κυρίως τον περιορισμό της χρήσεως των HCFC και το κόστος για την υποκατάστασή τους ενώ το κόστος που συνεπάγεται για τη βιομηχανία η υποκατάσταση των CFC από HCFC έχει αποτελέσει αντικείμενο προηγουμένων κανονισμών.

15. Το ποσοτικό όριο για την κατανάλωση των HCFC έχει επιλεγεί ώστε να ανταποκρίνεται στις αρχές που καθορίζονται στο ψήφισμα του Λονδίνου το οποίο έχει τώρα ενταχθεί επίσημα στο πρωτόκολο μέσω της τροπολογίας της Κοπεγχάγης. Συγκεκριμένα τα HCFC πρέπει να μην χρησιμοποιούνται σε εφαρμογές όπου προηγουμένως δεν εχρησιμοποιούντο ή όπου υπάρχουν άλλες εναλλακτικές λύσεις ή τεχνολογίες φιλικότερες προς το περιβάλλον. Οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να τηρηθούν από όλους τους συμβαλλομένους στο πρωτόκολλο. Στο ενδοκοινοτικό επίπεδο, το ύψος του ορίου έχει υπολογισθεί ώστε να ανταποκρίνεται στον εντονότερο προβληματισμό που είναι χαρακτηριστικός για την Κοινότητα. Για παράδειγμα, το υπολογισμένο επίπεδο καταναλώσεως HCFC υπολογίστηκε εν μέρει βάσει της καταναλώσεως CFC κατά το 1989 (έτος βάσεως). Το 1989 η κοινοτική κατανάλωση των CFC ως προωθητικών αερίων σπρέυ ανήλθε σε 22% της συνολικής καταναλώσεως. Αυτό έρχεται σε αισθητή αντίθεση με το καταναλωτικό πρότυπο ορισμένων από τους διεθνείς μας εταίρους, όπως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι οποίοι έσπευσαν να καταργήσουν πλήρως τη χρήση των CFC στα σπρέυ. Κατά συνέπεια, καθώς δεν αποτελεί πρόθεση της Κοινότητας να επιτρέψει την χρήση των HCFC στα σπρέϋ, τούτο θα συνεπήγετο άμεσες εκπομπές στην ατμόσφαιρα, και καθώς το άρθρο 2ΣΤ, παράγραφος 7 (α)-(γ) του πρωτοκόλλου καθορίζει ότι τα HCFC χρησιμοποιούνται μόνον όταν είναι απολύτως απαραίτητα, οι ποσότητες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν αιτιολογημένα στην Κοινότητα πρέπει να είναι κάτω του ορίου των 3,1% που συμφωνήθηκε στην Κοπεγχάχη.

16. Από πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους κλάδους των αφρωδών πλαστικών, της ψύξης και των διαλυτών, εκτιμήθηκε αρχικά ότι οι ευρωπαϊκοί βιομηχανικοί χρήστες απαιτούν 7.352 σταθμισμένους τόνους ODP σε HCFC. Τούτο ισοδυναμεί περίπου με όριο 2,5% που πρόκειται να επιτευχθεί το 1997. Έπειτα από πρόσφατες τεχνικές καινοτομίες παράγονται, ωστόσο, οικιακά ψυγεία που λειτουργούν με χρήση ψυκτικών αερίων προπανίου/βουτανίου και μονωμένα με αφρώδη υλικά κατασκευασμένα από άλλους υδατάνθρακες. Με τον τρόπο αυτόν η ευρωπαϊκή βιομηχανία αφρωδών υλικών περιόρισε τις εκτιμώμενες ανάγκες της σε HCFC από 4.369 σε 4.001 σταθμισμένους τόνους ODP. Οι κλάδοι ψύξης και διαλυτών εκτιμούν ότι θα απαιτήσουν 2.450 και 563 σταθμισμένους τόνους ODP σε HCFC αντιστοίχως. Γενικά, οι ολικές εκτιμούμενες ανάγκες των βιομηχανιών χρηστών HCFC αναθεωρήθηκαν προς τα κάτω σε 6.984 σταθμισμένους τόνους ODP, που κατά προσέγγιση αντιστοιχεί σε όριο 2,3%. Αναμένεται ότι σύμφωνα με βιομηχανικές προβλέψεις θα επιτευχθεί όριο 2.3% το 1997 και το όριο των 2,5% θα επιτευχθεί τώρα το 1998 αντί του 1997.

17. Το κόστος που βαρύνει τη βιομηχανία λόγω του περιορισμού της χρήσεως των CFC είναι το κόστος που συνεπάγεται ο περιορισμός της καταναλώσεως σε 2.5%, αλλά αυτό δεν είναι δυνατόν να υπολογιστεί. Το ποσοτικό όριο θα έχει επιτευχθεί γύρω στο 1997 και οι τιμές αγοράς των HCFC, των οποίων η αύξηση υπερβαίνει τον πληθωρισμό, θα εξαρτώνται από τη ζήτηση κατά την περίοδο αυτή. Είναι επίσης πιθανόν ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις κατά την περίοδο από σήμερα ως το 1997, οι οποίες θα μειώσουν τη ζήτηση, θα καταστήσουν την εκτίμηση του κόστους ακόμα δυσκολότερη. Επίσης, το χρονοδιάγραμμα για τη σταδιακή κατάργηση, το οποίο συνδέεται με το ανώτατο όριο καταναλώσεως έχει επιλεγεί ως η βέλτιστη εκτίμηση για το προβλεπόμενο πρότυπο χρήσεως των HCFC. Συνεπώς το πρόσθετο κόστος αποσβέσεως πέραν του κανονικού κόστους αποσβέσεως δεν έχει εκτιμηθεί.

18. Το σχέδιο πρότασης αντιμετωπίζει το ζήτημα των δικαιωμάτων μεταβίβασης και χρονικής κατανομής για τη διάθεση των αρχικά HCFC στην κοινοτική αγορά με το άρθρο 4, παράγραφοι 8 και 10. Το προτεινόμενο μοντέλο βασίζεται σε προηγούμενους κανονισμούς (3952/92/ΕΟΚ, 594/91/ΕΟΚ και 3322/88/ΕΟΚ). Το σύστημα πρόκειται, ωστόσο, να ισχύσει τώρα σε μια επεκτεινόμενη αγορά HCFC σε αντίθεση με μια φθίνουσα αγορά CFC. Είναι αναμενόμενο ότι τα δικαιώματα αυτά πρόκειται να προσελκύσουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον από ότι στο παρελθόν, είναι όμως δύσκολο να θεωρηθεί ο σχεδιασμός δικαιούτερου συστήματος κατανομής από το ήδη δοκιμασμένο. Τα στατιστικά στοιχεία από το 1989 και εντεύθεν δείχνουν ότι όλοι οι κοινοτικοί παραγωγοί πωλούν HCFC (περίοδος 1989-1992) και ότι τα μερίδια της αγοράς είναι σχετικά σταθερά επί του παρόντος. Δεν μπορεί, ωστόσο, να αποκλεισθεί μελλοντικά η παρουσίαση ορισμένων ελλείψεων στον εφοδιασμό, λόγω του ότι ορισμένοι παραγωγοί ενδέχεται να μην επιλέξουν τη χρήση ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων κατανάλωσής τους. Η Επιτροπή πρόκειται να ανταποκριθεί προς την κατεύθυνση αποφυγής αναλόγων ελλείψεων εντός των ορίων που θέτει η κοινοτική νομοθεσία.

19. Το κόστος και τα οφέλη που θα προέκυπταν από ένα πρότυπο μειωμένης καταναλώσεως μεθυλοβρωμιδίου είναι κάπως διαφορετικής φύσεως. Επειδή το ΔΚΟ του μεθυλοβρωμιδίου παρουσιάζει έντονη χρονική εξάρτηση, τα οφέλη ανά χιλιόγραμμο θα είναι μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα των HCFC. Η μείωση των διαρροών συνεπάγεται επίσης εξοικονόμηση κόστους για τους χρήστες. Γενικά, υπάρχει υψηλή τεχνική αβεβαιότητα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα επιτευχθεί ο περιορισμός της χρήσεως μεθυλοβρωμιδίου στις υφιστάμενες εφαρμογές και συνεπώς η ακριβής εκτίμηση του κόστους δεν είναι δυνατή. Η προτεινόμενη περικοπή κατά 25% στην παραγωγή και την κατανάλωση του μεθυλοβρωμιδίου προχωρεί περισσότερο από ό,τι προβλέπει το βάσει του πρωτοκόλλου πάγωμα, πλην όμως η μείωση είναι περιορισμένη, ώστε να αντανακλά την αβεβαιότητα αυτή. Περαιτέρω περιορισμοί μπορούν να αντιμετωπιστούν μεταγενέστερα βάσει των πορισμάτων των ομάδων αξιολόγησης του UNEP (Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον) πριν από τη συνεδρίαση των συμβαλλομένων μερών στο πρωτόκολλο το 1995. Είναι σαφές ότι μέρος του προτεινόμενου περιορισμού 25% μπορεί να επιτευχθεί με υποκατάσταση του μεθυλοβρωμιδίου από εναλλακτικές ουσίες, όπως λοιπά χημικά παρασιτοκτόνα, παράγοντες βιολογικού ελέγχου, ηλιασμό εδάφους και μεταβολές στις μεθόδους καλλιέργειας, όπως περιγράφονται στην έκθεση του 1992 για το μεθυλοβρωμίδιο του UNEP.

20. Κατά τη συνάντηση της Κοπεγχάγης, οι συμβαλλόμενοι στο πρωτόκολλο δεν κατόρθωσαν να συμφωνήσουν για τη λήψη μέτρων που θα επιτάχυναν τη μείωση λόγω των επιφυλάξεων του Ισραήλ (που είναι σημαντικός παραγωγός) και των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών να αποδεχθούν το χαρακτηρισμό του μεθυλοβρωμιδίου ως ελεγχόμενης ουσίας. Μετά την Κοπεγχάγη, οι ανεπτυγμένες χώρες θα έχουν τη δυνατότητα να λάβουν αυστηρότερα μέτρα, και πράγματι αυτό είναι αναγκαίο ώστε να πεισθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες να προχωρήσουν περισσότερο κατά την 7η συνάντηση των συμβαλλομένων στο πρωτόκολλο το 1995. Από την άποψη αυτή, αξίζει να σημειωθεί, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επιδιώκουν να καταργήσουν σταδιακά την παραγαγωγή και την κατανάλωση του μεθυλοβρωμιδίου ως το έτος 2000.

21. Υφίσταται ανάγκη για ανάληψη κοινοτικής δράσης με σκοπό την ταχεία υλοποίηση της συμφωνίας της Κοπεγχάγης. Η Κοινότητα αποτελεί καίριο συμβαλλόμενο μέρος στο πρωτόκολλο και οφείλει επομένως να επιδείξει ενότητα και συνέπεια έναντι των διαπραγματευτικών εταίρων της, και να καταδείξει την θέλησή της για πλήρη τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων που έχει αναλάβει. Χωρίς κοινοτικών διαστάσεων εφαρμογή των διεθνών της υποχρεώσεων, η Κοινότητα θέτει σε κίνδυνο την αξιοπιστία της σε μελλοντικές διαπραγματεύσεις, ακόμη και σε αυτές που δεν σχετίζονται με την προστασία της στιβάδας του όζοντος. Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 130Ρ επειδή το πρωτόκολλο αποτελεί περιβαλλοντική συμφωνία που επιδιώκει τον περιορισμό της παραγωγής και της κατανάλωσης των ουσιών που καταστρέφουν το όζον. Προστέθηκε το άρθρο 113 ως κοινή νομική βάση, στο βαθμό που το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ περιλαμβάνει εμπορικές διατάξεις, οι οποίες ισχύουν σε μη συμβαλλόμενους στο πρωτόκολλο.

22. Πριν υποβληθεί η παρούσα πρόταση πραγματοποιήθηκαν επίσημες και ανεπίσημες διαβουλεύσεις με τη βιομηχανία. Ενώ οι παραγωγοί ουσιών που καταστρέφουν το όζον υποστηρίζουν πλήρως τη σταδιακή κατάργηση των ουσιών αυτών ακολουθώντας το συντομότερο δυνατόν χρονοδιάγραμμα και χωρίς παρεκκλίσεις, ή βιομηχανίες - χρήστες επισημαίνουν την ανάγκη να χρησιμοποιούν ελεγχόμενες ουσίες και μετά τον χρόνο που προβλέπεται για την οριστική τους κατάργηση. Το πρόβλημά τους θα λυθεί με την ανακύκλωση χρησιμοποιημένων ουσιών και με τη δυνατότητα εξαιρέσεων για απαραίτητες χρήσεις μετά την οριστική κατάργηση. Οι συγκεκριμένες απαραίτητες εφαρμογές όπου θα επιτραπεί η χρήση ελεγχομένων ουσιών για μία ορισμένη περίοδο μετά την οριστική κατάργηση θα προσδιορισθούν κατά τη φάση της εφαρμογής του παρόντος νέου κανονισμού σε συνεργασία με τα κράτη μέλη από την διαχειριστική επιτροπή του άρθρου 16 του κανονισμού λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα μιας παρόμοιας προσπάθειας που θα γίνει από την τεχνική και οικονομική επιτροπή του UNEP κατά την ίδια περίοδο.

23. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλες οι χώρες του ΟΟΣΑ θα εφαρμόσουν την αναθεώρηση του πρωτοκόλλου στην Κοπεγχάγη. Ορισμένοι από τους διεθνείς μας εταίρους, όπως η Ιαπωνία, δεν πρόκειται επί του παρόντος να υπερβούν τις απαιτήσεις του πρωτοκόλλου. Άλλοι, ιδίως οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, είναι διατεθειμένες να πράξουν περισσότερα. Στην Αμερική προτείνεται για τα HCFC με υψηλό ODP να τεθούν σταδιακά εκτός λειτουργίας σε όλες τις εφαρμογές έως το έτος 2003. Λιγότερο ισχυρά HCFC, όπως τα HCFC 22 και 142b θα αποκλειστούν από τους νέους εξοπλισμούς αρχής γενομένης από το έτος 2010, και όλα τα λοιπά HCFC, όπως τα 123, 124 και 225, θα απαγορευθούν σταδιακά έως το έτος 2020, ενώ θα παραμένουν μόνο 0,5% που θα εξαλειφθούν έως το 2030. Οι ΗΠΑ επιδιώκουν επίσης την σταδιακή κατάργηση της παραγωγής και κατανάλωσης του μεθυλοβρωμιδίου έως το έτος 2000. Μεταξύ των χωρών της ΕΖΕΣ, η Σουηδία ανακοίνωσε την πρόθεσή της να απαγορεύσει τη χρήση των HCFC σε όλες τις εφαρμογές εντός του έτους 2000. Ακόμα, ορισμένα κράτη μέλη έχουν ήδη θεσπίσει ή έχουν προτείνει αποτελεσματικότερη εθνική νομοθεσία για την προστασία του όζοντος. Η Γερμανία έχει, π.χ. απαγορεύσει τη χρήση του HCFC 22 σε όλες τις εφαρμογές έως το έτος 2000, με την εξαίρεση των συστημάτων ψύξης κλειστού κυκλώματος. Η Δανία επιδιώκει την σταδιακή κατάργηση όλων των HCFC έως το έτος 2002 και του μεθυλοβρωμιδίου έως το 1998. Η Κοινότητα πρέπει, για λόγους περιβαλλοντικούς, πολιτικούς και για λόγους που αναφέρονται στην κοινή αγορά, να έχει σταδιακή προσέγγιση στον έλεγχο των HCFC και του μεθυλοβρρωμιδίου. Προτείνεται συνεπώς η βαθμιαία κατάργηση των HCFC έως το έτος 2016 και ο περιορισμός της παραγωγής και κατανάλωσης του μεθυλοβρωμιδίου κατά 25% έως το 1996.

24. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει επικυρώσει τη σύμβαση της Βιέννης, το πρωτόκολλο του Μοντρεάλ και την τροποποίηση του πρωτοκόλλου του 1990 στο Λονδίνο. Οι διατάξεις αυτών των διεθνών νομοθετικών πράξεων εφαρμόζονται στην Κοινότητα κυρίως μέσω των κανονισμών ΕΟΚ αριθ. 3222/88, ΕΟΚ αριθ. 594/91 και ΕΟΚ αριθ. 3952/92. Συνεπώς, στην παρούσα πρόταση ο νέος κανονισμός θεωρείται ότι αποτελεί το αποδοτικότερο και αποτελεσματικότερο μέσο για την εφαρμογή των διατάξεων της τροποποιήσεως του πρωτοκόλλου του 1992 στην Κοπεγχάγη και για την εναρμόνιση της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΟΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Έχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρα 113 και 130Ρ,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας :

ότι, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 594/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος[1], έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3952/92[2]· ότι με την ευκαιρία της νέας τροποποίησης του εν λόγω κανονισμού, για λόγους σαφήνειας, η ανασύνταξη του κειμένου κανονισμού αυτού,

ότι, ενόψει των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας για το περιβάλλον και το εμπόριο, όλα τα κράτη μέλη και η Κοινότητα συμμετέχουν ως εταίροι στη σύμβαση της Βιέννης για την προστασία της στιβάδας του όζοντος και στο πρωτόκολλο του Μοντρεάλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, όπως τροποποιήθηκε από τους συμβαλλομένους στο πρωτόκολλο κατά τη δεύτερη συνεδρίασή τους στο Λονδίνο,

ότι έχει διαπιστωθεί ότι οι συνεχιζόμενες εκπομπές ουσιών που καταστρέφουν το όζον στα σημερινά επίπεδα θα προκαλούν σημαντικές βλάβες στη στιβάδα του όζοντος,

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα, οι συμβαλλόμενοι στο πρωτόκολλο του Μοντρεάλ ενέκριναν, κατά την τέταρτη συνεδρίασή τους στην Κοπεγχάγη όπου η Κοινότητα και τα κράτη μέλη διαδραμάτισαν ηγετικό ρόλο, τη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου, η οποία περιλαμβάνει πρόσθετα μέτρα για την προστασία της στιβάδας του όζοντος,

ότι είναι αναγκαίο να αναληφθεί δράση σε κοινοτικό επίπεδο ώστε να τηρηθούν οι υποχρεώσεις που απορρέουν για την Κοινότητα από τη σύμβαση και τη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχο της παραγωγής και της προσφοράς μεθυλοβρωμιδίου και υδροβρωμοφθορανθράκων καθώς και της προσφοράς και της χρήσεως υδροχλωροφθορανθράκων στην Κοινότητα,

ότι σύμφωνα ιδίως με τα επιστημονικά δεδομένα, πρέπει σε ορισμένες περιπτώσεις να θεσπιστούν μέτρα ελέγχου αυστηρότερα από αυτά που προβλέπονται στη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου,

---

(1) ΕΕ L 67, 14.3.1991, σ. 1
(2) ΕΕ L 405, 31.12.1992, σ. 41

ότι, δεδομένης της διάρθρωσης της αγοράς του μεθυλοβρωμιδίου, των υδροβρωμοφθορανθράκων, και των υδροχλωροφθορανθράκων, ενδείκνυται, προς διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων της Κοινότητας που απορρέουν από τη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου, ο έλεγχος της κατανάλωσης αυτών των ουσιών μέσω του ελέγχου μάλλον της προσφοράς παρά της ζητήσεως· ότι η προσφορά είναι δυνατόν να ελεγχθεί με τον περιορισμό των πωλήσεων και τη χρήση των παραγομένων ουσιών από τους ίδιους τους παραγωγούς καθώς και τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εισαγομένων ουσιών,

ότι είναι αναγκαίο να παρακολουθούνται οι εξελίξεις στην αγορά των ουσιών που καταστρέφουν το όζον, ιδίως όσον αφορά την εξασφάλιση επαρκούς προσφοράς για τις βασικές χρήσεις, καθώς και η πρόοδος της ανάπτυξης κατάλληλων υποκαταστάτων,

ότι είναι σκόπιμο να προωθείται η ελαχιστοποίηση των διαρροών ουσιών που καταστρέφουν το όζον καθώς και η ανάκτηση των ουσιών αυτών για την ανακύκλωσή ή την ασφαλή εξουδετέρωσή τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αφορά την παραγωγή, εισαγωγή, εξαγωγή, προσφορά, χρήση ή/και ανάκτηση χλωροφθορανθράκων, λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, αλονών, τετραχλωράνθρακα, 1,1,1-τριχλωροαιθανίου, μεθυλοβρωμιδίου, υδροβρωμοφθορανθράκων και υδροχλωροφθορανθράκων. Ο παρών κανονισμός αφορά επίσης την ανακοίνωση στοιχείων σχετικά με τις ουσίες αυτές.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- "πρωτόκολλο", το πρωτόκολλο του Μοντρεάλ σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, υπό την αρχική μορφή του 1987 όπως αναπροσαρμόστηκε το 1990 και το 1992, την τροποποιημένη μορφή του 1990 όπως αναπροσαρμόστηκε το 1992, ή την τροποποιημένη μορφή του 1992,

- "συμβαλλόμενος", κάθε συμβαλλόμενος στο πρωτόκολλο. Ωστόσο, ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τυχόν τροποποίηση του πρωτοκόλλου και τις επακόλουθες προσαρμογές στην τροποποίηση αυτή, κάθε κρατικός ή περιφερειακός οργανισμός οικονομικής συνεργασίας για τον οποίον δεν έχει τεθεί σε ισχύ η εν λόγω τροποποίηση δεν θεωρείται ως συμβαλλόμενος,

- "ελεγχόμενες ουσίες", οι χλωροφθοράνθρακες, οι λοιποί πλήρως αλλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες, οι αλόνες, ο τετραχλωράνθρακας, το 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, το μεθυλοβρωμίδιο, οι υδροβρωμοφθοράνθρακες και οι υδροχλωροφθοράνθρακες, είτε κατά μόνας είτε υπό μορφή μείγματος. Ο ορισμός αυτός δεν καλύπτει τις ελεγχόμενες ουσίες που περιέχονται σε βιομηχανικά προϊόντα άλλα από τους περιέκτες που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ή την αποθήκευση των ουσιών αυτών, καθώς και τις ασήμαντες ποσότητες ελεγχομένων ουσιών που παράγονται ακουσίως ή τυχαίως κατά τη μεταποίηση πρώτης ύλης που παραμένει χημικά αναλλοίωτη ή κατά τη χρήση της ως αντιδραστήριο το οποίο εμπεριέχεται στις χημικές ουσίες υπό μορφή ιχνοπροσμίξεων ή το οποίο εκλύεται κατά την παραγωγή ή το χειρισμό προϊόντος,

- "χλωροφθοράνθρακες", οι ελεγχόμενες ουσίες που απαριθμούνται στην ομάδα I του παραρτήματος I, συμπεριλαμβανομένων των ισομερών τους,

- "λοιποί πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες", οι ελεγχόμενες ουσίες που απαριθμούνται στην ομάδα II του παραρτήματος I, συμπεριλαμβανομένων των ισομερών τους,

- "αλόνες", οι ελεγχόμενες ουσίες που απαριθμούνται στην ομάδα III του παραρτήματος I, συμπεριλαμβανομένων των ισομερών τους

- "τετραχλωράνθρακας", η ελεγχόμενη ουσία που περιλαμβάνεται στην ομάδα IV του παραρτήματος I,

- "1,1,1-τριχλωροαιθάνιο", η ελεγχόμενη ουσία που περιλαμβάνεται στην ομάδα V του παραρτήματος I,

- "μεθυλοβρωμίδιο", η ελεγχόμενη ουσία που περιλαμβάνεται στην ομάδα VI του παραρτήματος I,

- "υδροβρωμοφθοράνθρακες", οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα VII του παραρτήματος I, συμπεριλαμβανομένων και των ισομερών τους,

- "υδροχλωροφθοράνθρακες", οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα VIII του παραρτήματος I, συμπεριλαμβανομένων και των ισομερών τους,

- "παραγωγός", κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει ελεγχόμενες ουσίες εντός της Κοινότητας,

- "παραγωγή", ο παραγόμενος όγκος ελεγχομένων ουσιών, εκτός του όγκου των ελεγχομένων ουσιών που εξουδετερώνονται με τεχνικές που έχουν εγκριθεί από τους συμβαλλομένους και μείον του όγκου που χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου ως πρώτη ύλη για την παραγωγή άλλων χημικών ουσιών. Ο όγκος ελεγχομένων ουσιών που ανακυκλώνεται και επαναχρησιμοποιείται δεν θεωρείται ως "παραγωγή",

- "επιχείρηση", κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παράγει, ανακυκλώνει και διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί ελεγχόμενες ουσίες για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς εντός της Κοινότητας ή το οποίο θέτει σε κυκλοφορία στην Κοινότητα εισαγόμενες ποσότητες των ουσιών αυτών ή εξάγει τις ουσίες αυτές από την Κοινότητα για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς,

- "δυναμικό καταστροφής του όζοντος", η τιμή η οποία προσδιορίζεται στην τελευταία στήλη του παραρτήματος I και η οποία αντιπροσωπεύει τις δυνητικές επιπτώσεις μιας ελεγχόμενης ουσίας στη στιβάδα του όζοντος,

- "υπολογισμένο επίπεδο", το μέγεθος που προσδιορίζεται πολλαπλασιάζοντας την ποσότητα κάθε ελεγχόμενης ουσίας επί το δυναμικό καταστροφής του όζοντος της ουσίας αυτής, όπως ορίζεται στο παράρτημα I, και προσθέτοντας, για κάθε ομάδα ελεγχομένων ουσιών του παραρτήματος I χωριστά, τα γινόμενα που προκύπτουν,

- "βιομηχανικός εξορθολογισμός", η μεταβίβαση, είτε μεταξύ των συμβαλλομένων είτε εντός κράτους μέλους, του συνόλου ή μέρους του υπολογισμένου επιπέδου παραγωγής από τον έναν παραγωγό στον άλλο, με σκοπό την οικονομική αποδοτικότητα και την αντιμετώπιση αναμενομένων ελλείψεων στην προσφορά από την παύση λειτουργίας βιομηχανικών μονάδων,

- "ανάκτηση", η περισυλλογή και αποθήκευση ελεγχομένων ουσιών,

- "ανακύκλωση", όλες οι διαδικασίες καθαρισμού των ελεγχομένων ουσιών, όπως διήθηση και ξήρανση, απόσταξη και επανεπεξεργασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ

Άρθρο 3

Περιορισμός της παραγωγής ελεγχομένων ουσιών

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 8 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993 δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων το 1986,

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων το 1986,

   - δεν παράγονται χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

   Ωστόσο, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων ως 11, κάθε παραγωγός σε κράτος μέλος, στο οποίο το υπολογισμένο επίπεδο παραγωγής χλωροφθορανθράκων ήταν χαμηλότερο από 15 000 τόνους το 1986, διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993 δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων το 1986,

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής χλωροφθορανθράκων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 και κατά την επόμενη δωδεκάμηνη περίοδο δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής το 1986,

   - δεν παράγονται χλωροφθοράνθρακες μετά την 31η Δεκεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις βασικές χρήσεις χλωροφθορανθράκων, οι οποίες είναι δυνατόν να επιτραπούν στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, καθώς και τις ποσότητες χλωροφθορανθράκων τις οποίες μπορεί να παράγει κάθε παραγωγός για το σκοπό αυτόν. Η παραγωγή αυτή επιτρέπεται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι χλωροφθοράνθρακες.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 8 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων το 1989,

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων το 1989,

   - δεν παράγονται λοιποί πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

   Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις βασικές χρήσεις των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, οι οποίες είναι δυνατόν να επιτραπούν στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, καθώς και τις ποσότητες των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων τις οποίες μπορεί να παράγει ο κάθε παραγωγός για το σκοπό αυτόν. Η παραγωγή αυτή επιτρέπεται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι άλλοι πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 8 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής αλονών κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το υπολογισμένο επιπέδο της δικής του παραγωγής αλονών το 1986,

   - δεν παράγονται αλόνες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

   Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδορίζει τις βασικές χρήσεις αλονών, οι οποίες είναι δυνατόν να επιτραπούν στην Κοινότητα μετά την 31 Δεκεμβρίου 1993 καθώς και τις ποσότητες αλονών τις οποίες μπορεί να παράγει ο κάθε παραγωγός για το σκοπό αυτόν. Η παραγωγή αυτή επιτρέπεται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένες αλόνες.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 8 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής τετραχλωράνθρακα κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής τετραχλωράνθρακα το 1989,

- το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής τετραχλωράνθρακα κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής τετραχλωράνθρακα κατά το 1989,

- δεν παράγονται τετραχλωράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδορίζει τις βασικές χρήσεις τετραχλωράνθρακα, οι οποίες είναι δυνατόν να επιτραπούν στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, καθώς και τις ποσότητες τετραχλωράνθρακα τις οποίες μπορεί να παράγει ο κάθε παραγωγός για το σκοπό αυτόν. Η παραγωγή αυτή επιτρέπεται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένος τετραχλωράνρακας.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 8 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

- το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής 1,1,1-τριχλωροαιθανίου κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το υπολογιζόμενο επίπεδο της δικής του παραγωγής 1,1,1-τριχλωροαιθανίου το 1989,

- το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής 1,1,1-τριχλωροαιθανίου κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, και κατά την επόμενη δωδεκάμηνη δεν υπερβαίνει το 150 του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής 1,1,1-τετραχλωροαιθανίου το 1989,

- δεν παράγεται 1,1,1-τετραχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδορίζει τις βασικές χρήσεις 1,1,1-τετραχλωροαιθανίου, οι οποίες είναι δυνατόν να επιτραπούν στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995, καθώς και τις ποσότητες τετραχλωράνθρακα τις οποίες μπορεί να παράγει ο κάθε παραγωγός για το σκοπό αυτόν. Η παραγωγή αυτή επιτρέπεται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένο 1,1,1-τετραχλωροαιθάνιο.

6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 8 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

- το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής μεθυλοβρωμιδίου κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995, δεν υπερβαίνει το υπολογισμένο επιπέδο της δικής του παραγωγής μεθυλοβρωμιδίου το 1991,

- το υπολογισμένο επίπεδο της δικής του παραγωγής μεθυλοβρωμιδίου κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1996, και κατά την επόμενη δωδεκάμηνη περίοδο δεν υπερβαίνει το 75% του υπολογισμένου επιπέδου της δικής του παραγωγής μεθυλοβρωμιδίου το 1991,

7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 9 ως 11, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι δεν παράγονται υδροβρωμοφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις βασικές χρήσεις υδροβρωμοφθορανθράκων, οι οποίες είναι δυαντόν να επιτραπούν στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 καθώς και τις ποσότητες υδροβρωμοφθορανθράκων τις οποίες μπορεί να παράγει ο κάθε παραγωγός για το σκοπό αυτόν. Η παραγωγή αυτή επιτρέπεται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι υδροβρωμοφθοράνθρακες.

8. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, είναι δυνατόν να χορηγηθεί σε έναν παραγωγό άδεια από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του τόπου παραγωγής, να υπερβεί τα υπολογισμένα επίπεδα της δικής του παραγωγής όπως καθορίζονται στις παραγράφους 1 ως 6 ώστε να ικανοποιηθούν οι βασικές εγχώριες ανάγκες συμβαλλομένων που ενεργούν σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου, εφόσον τα πρόσθετα υπολογισμένα επίπεδα παραγωγής του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που επιτρέπονται για το σκοπό από τα άρθρα 2α ως 2ε και 2η του πρωτοκόλλου για τις σχετικές περιόδους. Η αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους κοινοποιεί εκ των προτέρων στην Επιτροπή κάθε τέτοιου είδους έγκριση.

9. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, είναι δυαντόν να χορηγηθεί σε έναν παραγωγό άδεια από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του τόπου παραγωγής, να υπερβεί τα υπολογισμένα επίπεδα της δικής του παραγωγής όπως καθορίζονται στις παραγράφους 1 ως 8 για λόγους βιομηχανικού εξορθολογισμού στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εφόσον τα υπολογισμένα επίπεδα παραγωγής του κράτους μέλους δεν υπερβαίνουν το άθροισμα των υπολογισμένων επιπέδων παραγωγής των εγχώριων παραγωγών, τα οποία καθορίζονται στις εν λόγω παραγράφους 1 ως 8 για τις σχετικές περιόδους. Η αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους κοινοποιεί εκ των προτέρων στην Επιτροπή κάθε τέτοιου είδους έγκριση.

10. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, είναι δυνατόν να χορηγηθεί σε έναν παραγωγό άδεια από την Επιτροπή, σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο τόποςπαραγωγής, να υπερβεί τα υπολογισμένα επίπεδα της δικής του παραγωγής τα οποία επιτρέπονται βάσει των παραγράφων 1 ως 9 για λόγους βιομηχανικού εξορθολογισμού μεταξύ κρατών μελών, εφόσον τα συνολικά υπολογισμένα επίπεδα παραγωγής των ενδιαφερομένων κρατών μελών δεν υπερβαίνουν το άθροισμα των υπολογισμένων επιπέδων παραγωγής των εγχώριων παραγωγών τους όπως καθορίζονται στις εν λόγω παραγράφους 1 ως 9 για τις σχετικές περιόδους. Απαιτείται επίσης η συμφωνία της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου προβλέπεται να μειωθεί η παραγωγή.

11. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, είναι δυνατόν να χορηγηθεί σε έναν παραγωγό άδεια από την Επιτορπή, σε συμφωνία αφενώς, με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο τόπος παραγωγής και, αφετέρου με την κυβέρνηση του τρίτου συμβαλλομένου, να συνδυάσει, τα υπολογιζόμενα επίπεδα της δικής του παραγωγής, τα οποία επιτρέπονται βάσει των παραγράφων 1 ως 10, με τα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγού του τρίτου συμβαλλομένου βάσει του πρωτοκόλλου της εθνικής νομοθεσίας του για λόγους βιομηχανικού εξορθολογισμού από κοινού με τον συμβαλλόμενο τρίτο, εφόσον τα συνδυασμένα υπολογισμένα επίπεδα παραγωγής δεν υπερβαίνουν το άθροισμα των υπολογισμένων επιπέδων παραγωγής, που δικαιούται βάσει των εν λόγω παραγράφων 1 ως 10 ο παραγωγός της Κοινότητας και τα υπολογισμένα επίπεδα παραγωγής που δικαιούται ο παραγωγός του συμβαλλομένου τρίτου βάσει του πρωτοκόλλου και της εθνικής νομοθεσίας του.

Άρθρο 4

Περιορισμός της προσφοράς ελεγχομένων ουσιών

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο χλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου χλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1986,

   - το υπολογισμένο επίπεδο χλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1994 δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου χλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1986,

   - δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

   Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις ποσότητες χλωροφθορανθράκων, οι οποίες είναι δυνατόν να διατεθούν στην αγορά ή να χρησιμοποιηθούν για δικό του λογαριασμό από έναν παραγωγό μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 για τις βασικές χρήσεις.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

   - το υπολογισμένο επίπεδο των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

   - δεν διαθέτει στην αγορά λοιπούς πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994,

   Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις ποσότητες των λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, οι οποίες επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά ή να χρησιμοποιούνται για δικό του λογαριασμό από έναν παραγωγό μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 για τις βασικές χρήσεις.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο αλονών το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το υπολογισμένο επίπεδο αλονών το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1986,

   - δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό αλόνες το 1986,

   - δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό αλόνες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

   Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις ποσότητες αλονών τις οποίες επιτρέπεται να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κάθε παραγωγός μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993 για τις βασικές χρήσεις.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο τετραχλωράνθρακα το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μεχρί 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου τετραχλωράνθρακα το οποίο διέθεσε στην αγορά στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

   - το υπολογισμένο επίπεδο τετραχλωράνθρακα το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, δεν υπερβαίνει το 15% του υπολογισμένου επιπέδου τετραχλωράνθρακα το οποίο διέθεσε στην αγορά στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

   - δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

   Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις ποσότητες τετραχλωράνθρακα που επιτρέπεται να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κάθε παραγωγός μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 για τις βασικές χρήσεις.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

   - το υπολογισμένο επίπεδο 1,1,1-τριχλωροαιθανίου το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου 1,1,1-τριχλωροαιθανίου το οποίο διέθεσε στην αγορά στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

- το υπολογισμένο επίπεδο 1,1,1-τριχλωροαιθανίου το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 και κατά την επόμενη δωδεκάμηνη περίοδο, δεν υπερβαίνει το 50% του υπολογισμένου επιπέδου 1,1,1-τριχλωροαιθανίου το οποίο διέθεσε στην αγορά στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

- δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις ποσότητες 1,1,1-τριχλωροαιθανίου που επιτρέπεται να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κάθε παραγωγός μετά την 31η Δεκεμβρίου 1995 για τις βασικές χρήσεις.

6. Μετά την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

- το υπολογισμένο επίπεδο μεθυλοβρωμιδίου το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995, δεν υπερβαίνει το υπολογισμένο επίπεδο μεθυλοβρωμιδίου το οποίο διέθεσε στην αγορά στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1991,

- το υπολογισμένο επίπεδο μεθυλοβρωμιδίου το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1996 και κατά την επόμενη δωδεκάμηνη περίοδο, δεν υπερβαίνει το 70% του υπολογισμένου επιπέδου 1,1,1-μεθυλοβρωμιδίου το οποίο διέθεσε στην αγορά στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1991.

7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό υδροβρωμοφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προσδιορίζει τις ποσότητες υδροβρωμοφθορανθράκων που επιτρέπεται να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κάθε παραγωγός μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 για τις βασικές χρήσεις.

8. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός διασφαλίζει ότι:

- το υπολογισμένο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων, το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995 και κάθε δωδεκάμηνη περίοδο, εφεξής, υπερβαίνει το άθροισμα

  - του 2,5% του υπολογισμένου επιπέδου χλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989 και

  - το υπολογισμένο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρημοποίησε για δικό του λογαριασμό το 1989,

- το υπολογισμένο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων το οποίο διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2000 και σε κάθε δωδεκάμηνη περίοδο εφεξής, δεν υπερβαίνει το 75% του αθροίσματος που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση,

- το υπολογισμένο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2004 και σε κάθε δωδεκάμηνη περίοδο εφεξής, δεν υπερβαίνει το 40% του αθροίσματος που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση,

- το υπολογισμένο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2008 και σε κάθε δωδεκάμηνη περίοδο εφεξής, δεν υπερβαίνει το 20% του αθροίσματος που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση,

- το υπολογισμένο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων το οποίο διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2012 και σε κάθε δωδεκάμηνη περίοδο, εφεξής, δεν υπερβαίνει το 5% του αθροίσματος που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση,

- δεν διαθέτει στην αγορά ή δεν χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό υδροχλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2014.

Κατά παρέκκλιση από την παρούσα παράγραφο μπορεί να επιτραπεί σε μεμονωμένο παραγωγό να υπερβεί τα επίπεδα αυτά υπό τους όρους της παραγράφου 10.

9. Οι τιμές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 ως 8 εφαρμόζονται στις ποσότητες νέων ουσιών τις οποίες ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό εντός της Κοινότητας από την κοινοτική παραγωγή ή τις οποίες θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία από εισαγωγές προς την Κοινότητα.

10. Κάθε παραγωγός που έχει το δικαίωμα να διαθέσει στην αγορά ή να χρησιμοποιήσει για δικό του λογαριασμό τις ουσίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο μπορεί να μεταβιβάσει το δικαίωμά του όσον αφορά την συνολική ποσότητα ή οποιεσδήποτε ποσότητες καθορίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο σε οποιονδήποτε άλλον παραγωγό εντός της Κοινότητας. Ο παραγωγός ο οποίος αποκτά το δικαίωμα ενημερώνει αμελλητί την Επιτροπή. Η μεταβίβαση δικαιώματος για την διάθεση στην αγορά ή την χρήση δεν συνεπάγεται πρόσθετο δικαίωμα παραγωγής.

Κατόπιν αιτήσεως εκ μέρους του παραγωγού, η Επιτροπή μπορεί να λάβει μέτρα για να ανταποκριθεί σε τυχόν ελλείψεις κατά την άσκηση του δικαιώματος του παραγωγού να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό υδροχλωροφθοράνθρακες, εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο.

Άρθρο 5

Περιορισμός της χρήσεως υδροχλωροφθορανθράκων

1. Από την πρώτη ημέρα του έκτου μηνός μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, απαγορεύεται η χρήση υδροχλωροφθορανθράκων, εκτός αν χρησιμοποιούνται

   - ως διαλύτες,

   - ως ψυκτικά μέσα,

   - για την παραγωγή δραστικών αφρωδών υλικών,

   - στο εργαστήριο, συμπεριλαμβανομένων και των χρήσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη, και

   - στην ιατρική

2. Από 1ης Ιανουαρίου 1995 απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται οι υδροχλωροφθοράνθρακες

- ως προωθητικά μέσα σε δοχεία σπρέϋ,

- ως διαλύτες σε εφαρμογές ανοιχτού κυκλώματος, όπως ανοικτές συσκευές καθαρισμού και ανοικτά συστήματα ξηράνσεως, σπρέϋ, συγκολλητικά μέσα, μέσα καθαρισμού των καλουπιών και μέσα καθαρισμού των σωληνώσεων,

- ως ψυκτικά μέσα σε ανοικτές συσκευές,

- ως ψυκτικά σε οικιακές ψυκτικές συσκευές, συστήματα κλιματισμού ιδιωτικών και δημόσιων μέσων μεταφοράς, ψυκτικούς θαλάμους και αποθήκες δημοσίας και εμπορικής χρήσεως καθώς και στην βιομηχανική παρασκευή τροφίμων, και σε συστήματα ψύξεως και καταψύξεως βιομηχανικών εγκαταστάσεων, εφόσον έχουν κατασκευαστεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994,

- για την παραγωγή εύκαμπτων ή σκληρών μη μονωτικών αφρωδών υλικών εκτός από την παραγωγή αφρωδών υλικών τύπου integral skin foams για εφαρμογές ασφαλείας,

- ως αποστειρωτικά μέσα,

3. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, ορίζει τους τομείς εφαρμογής που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και, λαμβάνοντας υπόψη την τεχνική πρόοδο, μπορεί να τροποποιήσει τον κατάλογο που παρατίθεται στην παράγραφο 2.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου[3], κοινοποιούν στην Επιτροπή τα σχέδια των μέτρων που σκοπεύουν να θεσπίσουν, προκειμένου να παρέχεται σ'αυτή η δυνατότητα εξέτασής τους, υπό το πρίσμα των υφισταμένων διατάξεων και, κατά περίπτωση απαιτείται, να μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη να αναστείλουν τη θέσπισή τους.

(3) ΕΕ L 109, 26.4.1983, σ. 8

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

Άρθρο 6

Άδεια εισαγωγής από τρίτες χώρες

1. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα ελεγχομένων ουσιών οι οποίες υπόκεινται στις ποσοστώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 προϋποθέτει την προσκόμιση άδειας εισαγωγής, είτε οι ουσίες είναι νέες είτε χρησιμοποιημένες ή ανακυκλωμένες. Η άδεια αυτή εκδίδεται από την Επιτροπή αφού επαληθευθεί η τήρηση των άρθρων 6, 7, 8 και 13. Η Επιτροπή αποστέλλει αντίγραφο της άδειας στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο προβλέπεται να πραγματοποιηθεί η εισαγωγή. Για το σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει τη σχετική αρμόδια αρχή.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση της άδειας περιλαμβάνει:

(α) το όνομα και τη διεύθυνση του εισαγωγέα και του εξαγωγέα,

(β) τη χώρα εξαγωγής,

(γ) την περιγραφή καθεμιάς από τις ελεγχόμενες ουσίες, όπου αναφέρονται:

- η εμπορική ονομασία,
- το κεφάλαιο και ο κωδικός της συνδυασμένης ονοματολογίας,
- η φύση της ουσίας (νέα, χρησιμοποιημένη ή ανακυκλωμένη),
- η ποσότητα της ουσίας σε χιλιόγραμμα,

(δ) δήλωση σχετικά με τον σκοπό της προτεινόμενης εισαγωγής (καταστροφή με τεχνολογίες εγκεκριμένες από τα συμβαλλόμενα μέρη, ανακύκλωση, χρησιμοποίηση ως πρώτης ύλης ή άλλη χρήση της ελεγχόμενης ουσίας),

(ε) τον τόπο και τον χρόνο της προτεινόμενης εισαγωγής, εφόσον είναι γνωστά.

Άρθρο 7

Εισαγωγή ελεγχομένων ουσιών από τρίτες χώρες

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 9 και εφόσον οι ουσίες χρησιμοποιούνται, ανακυκλώνονται ή προορίζονται για καταστροφή με τη βοήθεια τεχνολογίας εγκεκριμένης από τους συμβαλλόμενους ή για χρήση ως πρώτη ύλη κατά την παραγωγή άλλων χημικών ουσιών, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των ελεγχομένων ουσιών που εισάγονται από τρίτες χώρες υπόκειται σε ποσοτικούς περιορισμούς.

2. Η Κοινότητα ανοίγει τις ποσοστώσεις που καθορίζονται στο παράρτημα II, οι οποίες εφαρμόζονται για κάθε δωδεκάμηνη περίοδο που προβλέπεται στο εν λόγω παράρτημα, και τις χορηγεί σε επιχειρήσεις σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16.

3. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, μπορεί να τροποποιήσει τις ποσοστώσεις που καθορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 8

Εισαγωγή ελεγχομένων ουσιών από χώρες που δεν συμμετέχουν στο πρωτόκολλο

1. Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα νέων, χρησιμοποιημένων ή ανακυκλωμένων χλωροφθορανθράκων, λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, αλονών, τετραχλωράνθρακα ή 1,1,1-τριχλωροαιθανίου, που εισάγονται από χώρες οι οποίες δεν συμμετέχουν στο πρωτόκολλο, απαγορεύεται.

2. Ένα χρόνο μετά την ημερομηνία της έναρξης ισχύος της τροποποίησης του πρωτοκόλλου, όπως εγκρίθηκε από τους συμβαλλομένους στην Κοπεγχάγη, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα νέων, χρησιμοποιημένων ή ανακυκλωμένων υδροβρομοφθορανθράκων που εισάγονται από χώρα η οποία δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο απαγορεύεται. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την ημερομηνία της έναρξης ισχύος της εν λόγω τροποποίησης.

Άρθρο 9

Εισαγωγή προϊόντων που περιέχουν ελεγχόμενες ουσίες μη συμβαλλόμενους στο Πρωτόκολλο

1. Με την επιφύλαξη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προϊόντων που περιέχουν χλωροφθοράνθρακες ή αλόνες και εισάγονται από χώρα η οποία δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο, απαγορεύεται.

2. Με την επιφύλαξη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προϊόντων που περιέχουν άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες, τετραχλωράνθρακα ή 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο και εισάγονται από οποιαδήποτε χώρα η οποία δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο, απαγορεύεται.

3. Με την επιφύλαξη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προϊόντων που περιέχουν υδροβρωμοφθοράνθρακες και που εισάγονται από οποιαδήποτε χώρα που δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο, απαγορεύεται.

4. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, εγκρίνει τους καταλόγους αυτών των προϊόντων που αναφέρονται στις παραγράφους 1,2 και 3 υπό το πρίσμα των καταλόγων που καταρτίζονται από τους συμβαλλομένους.

Άρθρο 10

Εισαγωγή προϊόντων τα οποία παράγονται με ελεγχόμενες ουσίες από χώρες που δεν συμμετέχουν στο πρωτόκολλο

Υπό το πρίσμα της απόφασης των συμβαλλομένων, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, θεσπίζει κανόνες για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των προϊόντων τα οποία εισάγονται από χώρες που δεν συμμετέχουν στο πρωτόκολλο, και τα οποία παράγονται με τη βοήθεια ελεγχομένων ουσιών αλλά δεν περιέχουν τις ουσίες αυτές. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 11

Εξαγωγές ελεγχομένων ουσιών προς χώρες που δεν συμμετέχουν στο πρωτόκολλο

1. Οι εξαγωγές από την Κοινότητα νέων, χρησιμοποιημένων ή ανακυκλωμένων χλωροφθορανθράκων, λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, αλονών, τετραχλωράνθρακα ή 1,1,1-τριχλωροαιθανίου προς χώρα η οποία δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο, απαγορεύονται.

2. Ένα έτος μετά την ημερομηνία που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 2, οι εξαγωγές από την Κοινότητα νέων, χρησιμοποιημένων ή ανακυκλωμένων υδροβρωμοφθορανθράκων προς χώρα η οποία δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο, απαγορεύονται.

Άρθρο 12

Κατ'εξαίρεση χορήγηση αδειών εμπορίας σε χώρες που δεν συμμετέχουν στο πρωτόκολλο

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 8, του άρθρου 9 παράγραφοι 1,2 και 3 και του άρθρου 11 οι συναλλαγές ελεγχομένων ουσιών καθώς και προϊόντων τα οποία περιέχουν ή/και παράγονται με τη βοήθεια μιας ή περισσοτέρων από τις ουσίες αυτές με χώρα που δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο μπορεί να επιτραπούν από την Επιτροπή, εφόσον αναγνωρίζεται, στην διάρκεια συναντήσεως των συμβαλλομένων, ότι η χώρα που δεν συμμετέχει που δεν συμμετέχει στο πρωτόκολλο τηρεί πλήρως τα άρθρα 2, 2α ως 2ε, 2ζ και 4 του πρωτοκόλλου και έχει διαβιβάσει τα σχετικά δεδομένα όπως ορίζεται στο άρθρο 7 του πρωτοκόλλου. Η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 16.

Άρθρο 13

Συναλλαγές με εδάφη που δεν καλύπτονται από το πρωτόκολλο

Οι συναλλαγές ελεγχομένων ουσιών καθώς και προϊόντων που περιέχουν ή/και παράγονται από μία ή περισσότερες από τις ουσίες αυτές με εδάφη που δεν καλύπτονται από το πρωτόκολλο, απαγορεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, του άρθρου 9 παράγραφος 1 και του άρθρου 11 του παρόντος κανονισμού.

Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15, η Επιτροπή μπορεί να χορηγήσει παρέκκλιση από την διάταξη που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, εφόσον οι αρχές των εν λόγω εδαφών παρέχουν εγγυήσεις που ικανοποιούν την Επιτροπή και είναι ισοδύναμες με τις οριζόμενες στο άρθρο 12.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

Άρθρο 14

Ανάκτηση χρησιμοποιημένων ελεγχομένων ουσιών

Από την πρώτη ημέρα του τετάρτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, οι χλωροφθοράνθρακες, οι λοιποί πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες, οι αλόνες, ο τετραχλωράνθρακας, το 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, οι υδροβρωμοφθοράνθρακες και οι υδροχλωροφθοράνθρακες που περιέχονται σε

- σταθερές εμπορικές και βιομηχανικές ψυκτικές εγκαταστάσεις και συστήματα κλιματισμού,

- κινητές συσκευές ψύξεως και κινητές συσκευές κλιματισμού,

- συστήματα πυροπροστασίας και

- μηχανήματα καθαρισμού που χρησιμοποιούν διαλύτες

ανακτώνται καταλλήλως με σκοπό την καταστροφή τους με τεχνολογίες εγκεκριμένες από τα συμβαλλόμενα μέρη, ή την ανακύκλωσή τους κατά την συντήρηση του εξοπλισμού καθώς και πριν από την διάλυση ή την διάθεσή του στα απόβλητα.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, ορίζει τους σχετικούς τομείς εφαρμογής.

Άρθρο 15

Διαρροές ελεγχομένων ουσιών

Από την πρώτη ημέρα του τετάρτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, πρέπει να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα προς αποφυγή των διαρροών χλωροφθορανθράκων, λοιπών πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, αλονών, υδροβρωμοφθορανθράκων και υδροχλωροφθορανθράκων από συστήματα κλιματισμού και ψύξεως για εμπορικούς και βιομηχανικούς σκοπούς κατά την κατασκευή, την εγκατάσταση, την λειτουργία και την συντήρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Διαχείριση

Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποία προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει την γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει, επί ένα μήνα το πολύ από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής την εφαρμογή των μέτρων που αποφασίστηκαν από αυτήν.

Το Συμβούλιο, μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο.

Άρθρο 17

Ανακοίνωση στοιχείων

1. Κάθε παραγωγός, εισαγωγέας και/ή εξαγωγέας ελεγχομένων ουσιών ανακοινώνει στην Επιτροπή, κοινοποιώντας αντίγραφο προς την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, το αργότερο στις 31 Μαρτίου κάθε έτους και αρχίζοντας από το 1995, τα στοιχεία που αφορούν:

- την παραγωγή του,

- την αύξηση της παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 8 προς κάλυψη βασικών εγχωρίων αναγκών των συμβαλλομένων που ενεργούν βάσει του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου,

- την αύξηση της παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφοι 9 και 11 κατόπιν εγκεκριμένου βιομηχανικού εξορθολογισμού,

- τις ποσότητες που ανακυκλώθηκαν,

- τις ποσότητες που καταστράφηκαν σύμφωνα με τεχνολογίες που έχουν εγκριθεί από τους συμβαλλόμενους,

- τα αποθέματα,

- τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα νέων ουσιών που εισάγονται από συμβαλλόμενους και μη συμβαλλόμενους χωριστά,

- τις εξαγωγές παραγωγής από την Κοινότητα, προς συμβαλλόμενους και μη συμβαλλόμενους χωριστά,

- τις εξαγωγές ανακυκλωμένων ποσοτήτων από την Κοινότητα, προς συμβαλλόμενους και μη συμβαλλόμενους χωριστά,

- την παραγωγή που διατίθεται στην αγορά ή την οποία ο παραγωγός χρησιμοποιεί για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας,

- τις ανακυκλωμένες ποσότητες που διατίθενται στην αγορά ή τις οποίες η επιχείρηση χρησιμοποιεί για δικό της λογαριασμό εντός της Κοινότητας,

- τις ποσότητες που χρησιμοποιούνται ως πρώτες ύλες

ως προς καθεμία από τις ελεγχόμενες ουσίες, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του προηγουμένου έτους.

Παρά τις δεσμεύσεις αυτές, η ανακοίνωση που αναφέρεται στην παρούσα την παράγραφο για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993 πραγματοποιείται το αργότερο την τελευταία ημέρα του τετάρτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Κάθε παραγωγός, εισαγωγέας και/ή εξαγωγέας μεθυλοβρωμιδίου το 1991 ανακοινώνει στην Επιτροπή, κοινοποιώντας αντίγραφο προς την αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για το εν λόγω έτος, το αργότερο την τελευταία ημέρα του τετάρτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία του απόρρητου των διαβιβαζόμενων στοιχείων.

Άρθρο 18

Επιθεώρηση

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τις ανατίθεται με τον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει να λάβει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες από τις κυβερνήσεις και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και από τις επιχειρήσεις.

2. Όταν η Επιτροπή ζητεί πληροφορίες από μια επιχείρηση, διαβιβάζει ταυτόχρονα αντίγραφο της σχετικής αίτησης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου εδρεύει η επιχείρηση, καθώς και δήλωση σχετικά με τους λόγους για τους οποίους ζητούνται οι πληροφορίες αυτές.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αναλαμβάνουν τη διεξαγωγή των ερευνών τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες βάσει του παρόντος κανονισμού.

4. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, όπου πρόκειται να διεξαχθεί η έρευνα οι υπάλληλοι της Επιτροπής επικουρούν τους υπαλλήλους της αρχής αυτής κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

5. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία του απορρήτου των πληροφοριών που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 19

Κυρώσεις

Κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει της κυρώσεις που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και, κατά περίπτωση, των εθνικών μέτρων που είναι αναγκαία γαι την εκτέλεσή του. Οι κυρώσεις αυτές έχουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Άρθρο 20

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 594/91 καταργείται

Άρθρο 21

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα του τα μέρη και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο,
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ουσίες που υπάγονται στον κανονισμό

Ομάδα	Ουσία		Δυναμικό καταστροφής όζοντος (1)
Ομάδα I	$CFCl_3$	(CFC- 11)	1,0
	CF_2CL_2	(CFC- 12)	1,0
	$C_2F_3Cl_3$	(CFC-113)	0,8
	$C_2F_4Cl_2$	(CFC-114)	1,0
	C_2F_5Cl	(CFC-115)	0,6
Ομάδα II	CF_3CL	(CFC-13)	1,0
	C_2FCl_5	(CFC-111)	1,0
	$C_2F_2Cl_4$	(CFC-112)	1,0
	C_3FCl_7	(CFC-211)	1,0
	$C_3F_2Cl_6$	(CFC-212)	1,0
	$C_3F_3Cl_5$	(CFC-213)	1,0
	$C_3F_4Cl_4$	(CFC-214)	1,0
	$C_3F_5Cl_3$	(CFC-215)	1,0
	$C_3F_6Cl_2$	(CFC-216)	1,0
	C_3F_7Cl	(CFC-217)	1,0
Ομάδα III	CF_2BrCl	(Halon-1211)	3,0
	CF_3Br	(Halon-1301)	10,0
	$C_2F_4Br_2$	(Halon-2402)	6,0
Ομάδα IV	CCl_4	(τετραχλωράνθρακας)	1,1
Ομάδα V	$C_2H_3Cl_3$(2)	(1,1,1-τριχλωροαιθάνιο)	0,1
Ομάδα VI	CH_3Br	(μεθυλοβρωμίδιο)	0,7

(1) Αυτές οι τιμές δυναμικού καταστροφής όζοντος είναι εκτιμήσεις που βασίζονται στις σημερινές γνώσεις και θα αναθεωρούνται βάσει των αποφάσεων που λαμβάνονται από τους συμβαλλομένους στο πρωτόκολλο του Μοντρεάλ σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος.

(2) Ο τύπος αυτός δεν αφορά το 1,1,2-τριχλωροαιθάνιο.

ομάδα	ουσία	δυναμικό καταστροφής όζοντος
ομάδα VII	$CHFBr_2$	1,00
	CHF_2Br	0,74
	CH_2FBr	0,73
	C_2HFBr_4	0,8
	$C_2HF_2Br_3$	1,8
	$C_2HF_3Br_2$	1,6
	C_2HF_4Br	1,2
	$C_2H_2FBr_3$	1,1
	$C_2H_2F_2Br_2$	1,5
	$C_2H_2F_3Br$	1,6
	$C_2H_3FBr_2$	1,7
	$C_2H_3F_2Br$	1,1
	C_2H_4FBr	0,1
	C_3HFBr_6	1,5
	$C_3HF_2Br_5$	1,9
	$C_3HF_3Br_4$	1,8
	$C_3HF_4Br_3$	2,2
	$C_3HF_5Br_2$	2,0
	C_3HF_6Br	3,3
	$C_3H_2FBr_5$	1,9
	$C_3H_2F_2Br_4$	2,1
	$C_3H_2F_3Br_3$	5,6
	$C_3H_2F_4Br_2$	7,5
	$C_3H_2F_5Br$	14
	$C_3H_3FBr_4$	1,9
	$C_3H_3F_2Br_3$	3,1
	$C_3H_3F_3Br_2$	2,5
	$C_3H_3F_4Br$	4,4
	$C_3H_4FBr_3$	0,3
	$C_3H_4F_2Br_2$	1,0
	$C_3H_4F_3Br$	0,8
	$C_3H_5FBr_2$	0,4
	$C_3H_5F_2Br$	0,8
	C_3H_6FBr	0,7

ομάδα	ουσία		δυναμικό καταστροφής όζοντος
ομάδα VIII	$CHFCI_2$	(HCFC-21)	0,04
	CHF_2CI	(HCFC-22)	0,055
	CH_2FCI	(HCFC-31)	0,02
	C_2HFCI_4	(HCFC-121)	0,04
	$C_2HF_2CI_3$	(HCFC-122)	0,08
	$C_2HF_3CI_2$	(HCFC-123)	0,06
	C_2HF_4CI	(HCFC-124)	0,04
	$C_2H_2FCI_3$	(HCFC-131)	0,05
	$C_2H_2F_2CI_2$	(HCFC-132)	0,05
	$C_2H_2F_3CI$	(HCFC-133)	0,06
	$C_2H_3FCI_2$	(HCFC-141)	0,07
	$C_2H_3F_2CI$	(HCFC-142)	0,07
	C_2H_4FCI	(HCFC-151)	0,005
	C_3HFCI_6	(HCFC-221)	0,07
	$C_3HF_2CI_5$	(HCFC-222)	0,09
	$C_3HF_3CI_4$	(HCFC-223)	0,08
	$C_3HF_4CI_3$	(HCFC-224)	0,09
	$C_3HF_5CI_2$	(HCFC-225)	0,07
	C_3HF_6CI	(HCFC-226)	0,10
	$C_3H_2FCI_5$	(HCFC-231)	0,09
	$C_3H_2F_2CI_4$	(HCFC-232)	0,10
	$C_3H_2F_3CI_3$	(HCFC-233)	0,23
	$C_3H_2F_4CI_2$	(HCFC-234)	0,28
	$C_3H_2F_5CI$	(HCFC-235)	0,52
	$C_3H_3FCI_4$	(HCFC-241)	0,09
	$C_3H_3F_2CI_3$	(HCFC-242)	0,13
	$C_3H_3F_3CI_2$	(HCFC-243)	0,12
	$C_3H_3F_4CI$	(HCFC-244)	0,14
	$C_3H_4FCI_3$	(HCFC-251)	0,01
	$C_3H_4F_2CI_2$	(HCFC-252)	0,04
	$C_3H_4F_3CI$	(HCFC-253)	0,03
	$C_3H_5FCI_2$	(HCFC-261)	0,02
	$C_3H_5F_2CI$	(HCFC-262)	0,02
	C_3H_6FCI	(HCFC-271)	0,03

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ποσοτικά όρια εισαγωγών από τρίτες χώρες
(υπολογισμένα επίπεδα εκφραζόμενα σε τόννους)

ουσία	ομάδα I	ομάδα II	ομάδα III	ομάδα IV	ομάδα V	ομάδα VI (% των εισαγωγών 1991 (1)	ομάδα VII	ομάδα VIII
Για τις 12-μηνες περιόδους από 1ης Ιανουαρίου ως την 31η Δεκεμβρίου								
1993	1161	14	700	1288	2378			
1994	348	4	0	386	1189			
1995	0	0		0	1189	100 %		60
1996					0	75 %	0	60
1997						75 %		60
1998						75 %		60
1999						75 %		60
2000						75 %		45
2001						75 %		45
2002						75 %		45
2003						75 %		45
2004						75 %		24
2005						75 %		24
2006						75 %		24
2007						75 %		24
2008						75 %		12
2009						75 %		12
2010						75 %		12
2011						75 %		12
2012						75 %		3
2013						75 %		3
2014						75 %		3
2015						75 %		0
						75 %		

(1) Τα ποσοστά αυτά θα αντικατασταθούν από τις απόλυτες τιμές μόλις αυτές είναι διαθέσιμες. Θα δημοσιευθούν δε από την Επιτροπή στην Επίσημη Εφημερίδα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κωδικός και περιγραφή των ουσιών των παραρτημάτων I και II σύμφωνα με τη συνδυασμένη ονοματολογία

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή
2903 40 10	- - -Τριχλωροφθορομεθάνιο
2903 40 20	- - -Διχλωροφθορομεθάνιο
2903 40 30	- - -Τριχλωροτριφθοροαιθάνιο
2903 40 40	- - -Διχλωροτετραφθοροαιθάνιο
2903 40 50	- - -Χλωροπενταφθοροαιθάνιο
ex2903 4061	- - - Χλωροτριφθορομεθάνιο, Πενταχλωροφθοροαιθάνιο, Τετραχλωροδιφθοροαιθάνιο, Επταχλωροφθοροπροπάνιο, Εξαχλωροδιφθοροπροπάνιο, Πενταχλωροτριφθοροπροπάνιο, Τετραχλωροτετραφθοροπροπάνιο, Τριχλωροπενταφθοροπροπάνιο, Διχλωροεξαφθοροπροπάνιο ή Χλωροεπταφθοροπροπάνιο
2903 40 70	- - - Βρωμοτριφθορομεθάνιο
2903 40 80	- - - Διβρωμοτετραφθοροαιθάνιο
2903 40 91	- - - Βρωμοχλωροδιφθορομεθάνιο
2903 14 00	- - Τετραχλωράνθρακας
2903 19 10	- - - 1,1,1-Τριχλωροαιθάνιο
ex3823 9096	- - - Μείγματα που περιέχουν προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2903 40 10, 2903 40 20, 2903 40 30, 2903 40 40, 2903 40 50 ή 2903 40 61
ex3823 9097	- - - Μείγματα που περιέχουν προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2903 40 70, 2903 40 80, 2903 40 91 ή 3823 90 96
ex3823 9098	- - - Μείγματα που περιέχουν προϊόντα που εμπίπτουν στους κωδικούς 2903 14 00 ή 2903 19 10

ISSN 0254-1483

COM(93) 202 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR **14**

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-93-307-GR-C

ISBN 92-77-56746-5

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2985 Luxembourg